2. दान्त elfenbeinern.
दापनीय zum Geben anzuhalten.
दापयितव्य *u.* दाप्य *dass.*
दाभ, *f.* ई verletzend.
दाम *n.*, आ *f.* Band, Schnur, Guirlande.
1. दामन् *m.* Geber, Spender.
2. दामन् *n.* Gabe, Spende.
3. दामन् Teil, Anteil.
4. दामन् *n.* Band, Binde, Fessel, Guirlande.
दामन्वन्त् mit Gaben *o.* mit Stricken versehen.
दामोदर *m. Bein. Kṛshṇa's; N. eines Monats; Mannsn.*
दामोदरगुप्त *u.* °रमिश्र *N. von Dichtern.*
दांपत्य *n.* Ehestand.
दाम्भिक betrügerisch; *m.* Betrüger, Schelm.
1. दाय gebend, schenkend (—°); *m.* Gabe, Geschenk.
2. दाय *m.* Anteil, Erbteil, Erbschaft.
1. दायक, *f.* °यिका (*meist* —°) gebend, schenkend, gewährend, verursachend.
2. दायक Erbe.
दायभाग *m.* Erbteilung.
दायहर *m.* Erbe, Verwandter.
दायाद *m.* Erbe (von *Gen.*, *Loc. o.* —°); Nachkomme, Verwandter.
दायाद्य *n.* Erbschaft.
दायिन् (—°) gebend, abgebend, gewährend, vollbringend.
1. दार *m.*, ई *f.* Riss, Spalte.
2. दार *m. Sg. u. Pl.* (*f.* आ, *n. Pl.*) Weib, Gattin. दारान् (प्र-) कर् ein Weib nehmen.
1. दारक, *f.* °रिका (—°) zerreifsend; *f. auch* Riss, Schrunde.
2. दारक *m.* Knabe, Sohn; *f.* °रिका *u.* °रकी Mädchen.
दारकर्मन् *n.* das Weibnehmen, Heiraten.
दारक्रिया *f.*, दारग्रहण *n. dass.*
दारण, *f.* ई sprengend, spaltend, zerreifsend (*Gen. o.* —°); *n.* das Sprengen, Zerreifsen, Bersten.
दारपरिग्रह *m.* = दारकर्मन्.
दारव, *f.* ई, *u.* दारवीय hölzern.
दारसंग्रह = दारकर्मन्.
दारि (—°) zerreifsend, sprengend.
दारिन् *dass.; auch mit Gen.*
1. दारु zerbrechend.
2. दारु *n.* Holz.
दारुक *m. männl. Name.*
दारुज hölzern.
दारुण *u.* दारुण, *f.* आ (ई) hart, stark, rauh, streng, schrecklich; *n.* Härte, Strenge.
दारुणता *f.* Härte, Schrecklichkeit.
दारुणात्मन् hartherzig.
दारुण्य *n.* Härte.
दारुमय, *f.* ई hölzern.
दार्ढ्य *n.* Festigkeit, Bekräftigung, Stärke, Standhaftigkeit.
दार्दुर, *f.* ई froschartig, Frosch-.
दार्दुरक, *f.* °रिका *dass.*
दार्भ, *f.* ई aus Darbhagras gemacht.
दार्व, *f.* ई hölzern; *m. Pl. Volksname.*
दार्वाघाट *m.* Baumhacker, Specht.
दार्श, *f.* ई auf den Neumond bezüglich; *m.* Neumondsopfer.
दार्शिक, *f.* ई, *u.* दार्श = *vor. Adj.*
दाला *u.* दालिका *f.* Koloquinthengurke.
दालन *n.* das Abbröckeln.
दालि *f.* Hülsenfrucht, Graupe.
दालिम *m.* = दाडिम.
दाव *m.* (Wald-) Brand; *m. n.* Wald.
दावदहन *n.* Waldbrand.
दावन् (—°) gebend, spendend.
दावने (*Dat. Inf.*) zum Spenden.
दावन्त् (—°) = दावन्.
दावाग्नि *u.* दावानल *m.* Feuer vom Waldbrand.
1. दाश्, दाशति, दाष्टि *u.* दाश्नोति huldigen, dienen, verehren (*Dat.*), fromm sein; darbringen, weihen (*Acc.*). *Caus.* दाशयति darbringen.
2. दाश् *f.* Verehrung, Huldigung.
दाश *m.* Fischer, Seemann; *f.* ई.
दाशतय, *f.* ई zehnfach.
दाशरथ dem Daçaratha gehörig, von D. stammend.
दाशरथि *m. Patron. von Daçaratha.*
दाशराज्ञ *n.* die Zehnkönigsschlacht.